

4 Ιουνίου, 1992

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ZENIOS CANS LIMITED,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1146/90).

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προθεσμία — Έναρξη — Αρχίζει είτε από την δημοσίευση, είτε από την ημέρα κατά την οποία ο διοικούμενος λαμβάνει γνώση της διοικητικής απόφασης — Αμφιβολία ως προς το θέμα λειτουργεί υπέρ του διοικούμενου — Το Δικαστήριο ελέγχει αυτεπάγγελτα το εμπρόθεσμο ή όχι της προσφυγής — Το Άρθρο 146.3 του Συντάγματος είναι επιτακτικής φύσεως.

5

Οι αιτητές προσέβαλαν με την προσφυγή τους την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να τους επιβάλλουν τέλος σκυβάλων, για το έτος 1990, το ποσό των £329. Οι αιτητές είχαν υποβάλλει αίτημα για αναθεώρηση της πιο πάνω απόφασης, το οποίο όμως απορρίφθηκε και ακολούθησε η προσφυγή.

10

Εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση προβλήθηκε προδικαστική ένσταση ότι η προσφυγή που καταχωρήθηκε 29/12/90 ήταν εκπρόθεσμη, εφόσον η επίδικη απόφαση έφερε ημερομηνία 24/9/90 και η απορριπτική απάντηση των καθ' ων η αίτηση, στο αίτημα για αναθεώρηση της απόφασης, ήταν βεβαιωτική πράξη, κατά της οποίας δεν χωρούσε προσφυγή.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Για να εξετάσει το δικαστήριο θέμα εμπροθέσμου, ή μη προσφυγής δεν είναι απαραίτητο να εγείρεται εξειδικευτικά

25

στη γραπτή ένσταση. Μπορεί κάλλιστα το δικαστήριο να προχωρήσει σε αυτεπάγγελτη εξέταση τέτοιου προβλήματος, λόγω της επιτακτικής φύσης που έχει η συνταγματική πρόνοια που προβλέπει την προθεσμία.

5

Σε περιπτώσεις που προβλέπεται δημοσίευση της διοικητικής πράξης, η προθεσμία της αίτησης για ακύρωση αρχίζει από το χρόνο δημοσίευσης, γιατί θεωρείται πως ο ενδιαφερόμενος από τότε λαμβάνει γνώση. Όταν όμως προβλέπεται κοινοποίηση, όπως σε αυτή την περίπτωση, ο αιτητής πρέπει να έχει πλήρη γνώση της πράξης πριν κινηθεί η προθεσμία. Γνωρίζουμε εδώ πως η επίδικη ειδοποίηση χρονολογήθηκε στις 24/9/90. Αλλά από το υφιστάμενο υλικό δεν προκύπτει με βεβαιότητα ο χρόνος κατά τον οποίο ο αιτητής έλαβε γνώση.

10

15

20

25

Το γεγονός και μόνο ότι το έγγραφο γνωστοποιήθηκε δεν είναι αρκετό. Δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για το πότε ταχυδρομήθηκε ή επιδόθηκε. Τα στοιχεία λοιπόν δεν επιτρέπουν τη συναγωγή τεκμηρίου γνώσης από χρόνο τέτοιο που να καθιστά την αίτηση εκπρόθεσμη. Έτσι και αν ακόμη θεωρηθεί σαν δεδομένο πως δεν είχαμε νέα εκτελεστή πράξη, παραμένει η αβεβαιότητα ως προς το εκπρόθεσμο της προσφυγής. Οι αμφιβολίες όμως σ' αυτό το θέμα ευνοούν τους αιτητές. Η προδικαστική ένσταση δεν γίνεται αποδεκτή.

30

35

2. Οι λόγοι ουσίας, που προβάλλονται για την ακύρωση των τελών, είναι ταυτόσημοι μ' εκείνους της προσφυγής υπ' αρ. 403/91 της εταιρείας Zenios Closures Limited, που φαίνεται πως είναι αδελφή εταιρεία. Όπως ταυτόσημα είναι και τα εκατέρωθεν επιχειρήματα. Γι αυτό και υιοθετώ πλήρως το σκεπτικό της απόφασης της παραπάνω υπόθεσης σαν να ήταν αναπόσπαστο μέρος της παρούσας. Καταλήγω λοιπόν ότι η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις.

40

Μουξιούρης v. Δημοκρατίας (1974) 3 Α.Α.Δ. 285.

Moran v. Republic 1 R.S.C.C. 10.

45

Μεγάλεμου v. Δημοκρατίας (1968) 3 Α.Α.Δ. 581.

Προσφυγή

Προσφυγή κατά της επιβολής τέλους σκυβάλων, που καθορίστηκε σε £329 για το έτος 1990.

B. Ταπακούδης, για τους αιτητές.

5

Γ. Ποταμίτης, για τον καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult. 10

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτητές, που λειτουργούν υπό μορφή εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, αμφισβητούν τη νομιμότητα της επίδικης απόφασης με την οποία κλήθηκαν να πληρώσουν τέλος σκυβάλων, που καθορίστηκε σε £329 για το έτος 1990. Ας σημειωθεί πως είναι ιδιοκτήτες εργοστασίου παραγωγής μεταλλινων δοχείων, το οποίο κείται μέσα στα δημοτικά όρια Λεμεσού.

15

20

Η ειδοποίηση επιβολής του παραπάνω τέλους φέρει ημερομηνία 24/9/90. Με επιστολή τους, ημερ. 24/10/90, οι αιτητές ζήτησαν αναθεώρηση του ποσού, αναφέροντας πως η απομάκρυνση των σκυβάλων γίνεται από τους ίδιους και ότι σε καμιά περίπτωση τα οχήματα του δήμου δεν είχαν συλλέξει και μεταφέρει σκύβαλα από το εργοστάσιό τους. Ο καθ' ου η αίτηση απάντησε στις 8/12/90. Στην επιστολή αναφέρεται ότι με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου, ημερ. 6/12/90, "δεν κρίνεται δικαιολογημένη οποιαδήποτε ελάττωση του ποσού των £329." Ακολούθησε η κατάθεση της προσφυγής στις 29/12/90. Με βάση το στοιχείο αυτό και τη χρονολόγηση της αρχικής ειδοποίησης (24/9/90), ο δικηγόρος του καθ' ου έθεσε θέμα εκπροθέσμου της προσφυγής υπό τύπον προδικαστικής ένστασης.

25

30

35

Αντιτασσόμενος στη θέση αυτή ο δικηγόρος των αιτητών υπέβαλε στην ουσία ότι (1) το προκριματικό αυτό ζήτημα είναι απαράδεκτο, γιατί ο καθ' ου δεν το πρόβαλε έγκαιρα στην ένστασή του, αλλά το πρωτόθιξε στο στάδιο της αγόρευσης του δικηγόρου του και (2) μετά την επιστολή-ένσταση των αιτητών, στην επιβολή τελών, ο καθ' ου προέβη, ή έπρεπε να είχε προβεί, σε νέα έρευνα προτού καταλήξει στην απόφαση της 6/12/90. Με

40

αποτέλεσμα η αφετηρία της 75ήμερης συνταγματικής προθεσμίας να μετατεθεί μετά τις 8/12/90, οπότε αν οπωσδήποτε η προσφυγή τους είναι εμπρόθεσμη.

- 5 Ο δικηγόρος του Δήμου αντέκρουσε την άποψη αυτή, ισχυριζόμενος πως ο Δήμος ήταν ενήμερος όλων των σχετικών γεγονότων και πως τίποτε το καινούργιο δεν προβλήθηκε που θα μπορούσε να οδηγήσει σε νέα έρευνα και νέα εκτελεστή πράξη, όπως ήταν η περίπτωση **Τάκη**
- 10 **Μουξιούρη v. Δημοκρατίας** (1974) 3 Α.Α.Δ. 285, στην οποία στήριξε το επιχείρημά του ο κ. Ταπακούδης. Κατά την εισήγηση όμως του κ. Ποταμίτη, η απόφαση της 6/12/90 ήταν απλώς επιβεβαιωτική εκείνης της 24/9/90 και επομένως δεν έχει εκτελεστό χαρακτήρα.

15

- Είναι εδραιωμένη η άποψη στη νομολογία μας πως, για να εξετάσει το δικαστήριο θέμα εμπροθέσμου, ή μη, προσφυγής δεν είναι απαραίτητο να εγείρεται
- 20 εξειδικευτικά στη γραπτή ένσταση. Μπορεί μάλιστα το δικαστήριο να προχωρήσει σε αυτεπάγγελτη εξέταση τέτοιου προβλήματος, λόγω της επιτακτικής φύσης που έχει η συνταγματική πρόνοια που προβλέπει την προθεσμία: **John Moran v. The Republic**, 1 R.S.S.C. 10, 13 και **Έλλη Μεγάλεμου v. Δημοκρατίας** (1968) 3 Α.Α.Δ. 581.

25

- Σε περιπτώσεις που προβλέπεται δημοσίευση της διοικητικής πράξης η προθεσμία της αίτησης για ακύρωση αρχίζει από το χρόνο δημοσίευσης, γιατί θεωρείται πως ο ενδιαφερόμενος από τότε λαμβάνει γνώση. Όταν όμως
- 30 προβλέπεται κοινοποίηση, όπως σε αυτή την περίπτωση, ο αιτητής πρέπει να έχει πλήρη γνώση της πράξης πριν κινηθεί η προθεσμία. Γνωρίζουμε εδώ πως η επίδικη ειδοποίηση χρονολογήθηκε στις 24/9/90, αλλά από το υφιστάμενο υλικό δεν προκύπτει με βεβαιότητα ο χρόνος
- 35 κατά τον οποίο ο αιτητής έλαβε γνώση.

- Το γεγονός και μόνο ότι το έγγραφο γνωστοποιήθηκε δεν είναι αρκετό. Δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για
- 40 το πότε ταχυδρομήθηκε ή επιδόθηκε. Τα στοιχεία λοιπόν δεν επιτρέπουν τη συναγωγή τεκμηρίου γνώσης από χρόνο τέτοιο που να καθιστά την αίτηση εκπρόθεσμη. Έτσι και αν ακόμη θεωρηθεί σαν δεδομένο πως δεν είχαμε νέα εκτελεστή πράξη, παραμένει η αβεβαιότητα ως προς το

εκπρόθεσμο της προσφυγής. Οι αμφιβολίες όμως σ' αυτό το θέμα ευνοούν τους αιτητές. Η προδικαστική ένσταση δεν γίνεται αποδεκτή.

Οι λόγοι ουσίας που προβάλλονται για την ακύρωση των τελών είναι ταυτόσημοι μ' εκείνους της προσφυγής υπ' αρ. 403/91 της εταιρείας Zenios Closures Limited, που φαίνεται πως είναι αδελφή εταιρεία. Όπως ταυτόσημα είναι και τα εκατέρωθεν επιχειρήματα. Γιαυτό και υιοθετώ πλήρως το σκεπτικό της απόφασης της παραπάνω υπόθεσης σαν να ήταν αναπόσπαστο μέρος της παρούσας. Καταλήγω λοιπόν ότι η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή και ως εκ τούτου επικυρώνεται. Τα έξοδα της προσφυγής θα επιβάρυνουν τους αιτητές.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.